

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2023/706

z dnia 30 marca 2023 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) 2022/1369 w odniesieniu do przedłużenia okresu zmniejszenia zapotrzebowania w kontekście środków zmniejszających zapotrzebowanie na gaz oraz w odniesieniu do zwiększenia sprawozdawczości i monitorowania realizacji tych środków

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 122 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (UE) 2022/1369 ⁽¹⁾ ma na celu dobrowolne, a w razie potrzeby obowiązkowe zmniejszenie zapotrzebowania Unii na gaz, ułatwienie napełniania magazynów gazu i zapewnienie lepszego przygotowania na wszelkie dalsze zakłócenia w dostawach. Rozporządzenie (UE) 2022/1369 przyjęto na podstawie art. 122 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”) w związku z grożącym kryzysem dotyczącym dostaw gazu spowodowanym niczym niesprowokowaną i nieuzasadnioną inwazją Rosji na Ukrainę w lutym 2022 r. oraz w związku z potrzebą reakcji Unii za pomocą środków tymczasowych w duchu solidarności między państwami członkowskimi.
- (2) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2022/1369 państwa członkowskie miały dołożyć wszelkich starań, aby zmniejszyć swoje zużycie gazu o 15 % w okresie od 1 sierpnia 2022 r. do 31 marca 2023 r. W przypadku gdyby dobrowolne środki zmniejszające zapotrzebowanie okazały się niewystarczające do wyeliminowania ryzyka poważnego niedoboru dostaw, Rada, działając na wniosek Komisji, została upoważniona do ogłoszenia unijnego stanu alarmowego, co pociągnęłoby za sobą obowiązek w zakresie obowiązkowego zmniejszenia zapotrzebowania. W ostatnich miesiącach państwa członkowskie nie oszczędziły starań i przyjęły środki mające na celu zmniejszenie swojego zapotrzebowania na gaz o 15 %, w duchu solidarności. Doprowadziło to już do faktycznego zmniejszenia zapotrzebowania na gaz w całej Unii o ponad 15 % w okresie od sierpnia 2022 r. do stycznia 2023 r.
- (3) Utrzymują się jednak poważne trudności w zapewnianiu bezpieczeństwa dostaw energii. Sytuacja globalna na rynku gazu nie poprawiła się od lutego 2022 r., a Unia nadal potrzebuje pewnych wolumenów rosyjskiego gazu, aby zaspokoić swoje ogólne zapotrzebowanie na gaz, pomimo zmniejszenia zapotrzebowania osiągniętego na mocy rozporządzenia (UE) 2022/1369. W ciągu ostatniego roku uniknięto ograniczania zapotrzebowania obywateli Unii na energię dzięki skutecznym środkom dotyczącym uzupełniania zapasów i zmniejszania zapotrzebowania na energię. 11 państw członkowskich nadal nie odwołało jednak wczesnego ostrzeżenia, a jedno państwo członkowskie – stanu alarmowego przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1938 ⁽²⁾. W związku z tym, ponieważ ceny gazu są nadal wyjątkowo wysokie, a światowe dostawy nie poprawiły się od sierpnia 2022 r., kiedy to przyjęto rozporządzenie (UE) 2022/1369, istnieje pilna potrzeba przedłużenia obowiązywania środków, które pomogły powstrzymać kryzys, w szczególności potrzeba dalszego zmniejszania zapotrzebowania. Wstrzymanie środków zmniejszających zapotrzebowanie wprowadziłoby zmiany w stabilnej, ale niepewnej sytuacji,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2022/1369 z dnia 5 sierpnia 2022 r. w sprawie skoordynowanych środków zmniejszających zapotrzebowanie na gaz (Dz.U. L 206 z 8.8.2022, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1938 z dnia 25 października 2017 r. dotyczące środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego i uchylające rozporządzenie (UE) nr 994/2010 (Dz.U. L 280 z 28.10.2017, s. 1).

jaką Unia osiągnęła do tej pory i podważyłoby jej zdolność elastyczności reagowania w odniesieniu do prawdopodobnych, przyszłych wydarzeń, takich jak całkowite wstrzymanie importu z Rosji. Dlatego kwestią najwyższej wagi jest dalsze zapobieganie narażeniu Unii na niedobory gazu i dużą zmienność cen.

- (4) Ze względu na odnotowany w ubiegłym roku znaczny spadek importu rosyjskiego gazu rurociągowego zdolność Unii do ponownego napełnienia magazynów jest obecnie znacznie ograniczona, również w porównaniu z sytuacją z lata 2022 r. Chociaż kryzys energetyczny rozpoczął się już w 2022 r., Unia zdołała zaimportować podczas tego roku, w tym tranzytem gazociągiem NordStream 1, około 60 mld m³ gazu z Rosji, aby napełnić magazyny. Jednak latem 2022 r. Rosja przerwała, a ostatecznie całkowicie wstrzymała dostawy gazu tym gazociągiem, który we wrześniu 2022 r. został uszkodzony w wyniku aktów sabotażu w takim stopniu, że obecnie nie można nim w ogóle transportować gazu i nie będzie to możliwe w dającej się przewidzieć przyszłości. Przy obecnych poziomach importu gazu rurociągowego Unia otrzyma jedynie maksymalnie 20 mld m³ gazu rurociągowego w ramach importu z Rosji, jeżeli ten niepewny import nie zostanie całkowicie zakłócony. W związku z tym istnieje poważne ryzyko wystąpienia niedoborów gazu w Unii podczas nadchodzącej zimy 2023/2024.
- (5) Te poważne trudności pogłębia szereg dodatkowych zagrożeń i nowych czynników, w tym ożywienie popytu na skroplony gaz ziemny (LNG) w Azji zmniejszające dostępność gazu na światowym rynku gazu, warunki pogodowe, które ostatnio uległy dalszemu pogorszeniu, co niekorzystnie wpływa na magazynowanie energii wodnej i produkcję energii jądrowej ze względu na niski poziom wody, rozwój sytuacji w kwestiach technicznych, który zwiększa niepewność co do dostępności istniejącej produkcji jądrowej i wymaga większego wykorzystania energii elektrycznej wytwarzanej przy użyciu gazu, oraz dalsze możliwe zakłócenia w dostawach gazu, w tym całkowite wstrzymanie importu gazu z Rosji.
- (6) Te utrzymujące się i nowe poważne trudności wpływają na zaspokojenie zapotrzebowania Unii na gaz, w szczególności na terminowe i skuteczne napełnianie podziemnych instalacji magazynowych na zimę 2023/2024, a także na adekwatność między podażą a zapotrzebowaniem podczas zimy 2023/2024.
- (7) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2022/1369 Komisja przeprowadziła przegląd tego rozporządzenia i jego wyniki podsumowano w przedstawionym Radzie sprawozdaniu Komisji. W sprawozdaniu przeanalizowano różne scenariusze, z przedłużeniem i bez przedłużenia działań na rzecz zmniejszenia zapotrzebowania na podstawie rozporządzenia (UE) 2022/1369, w tym z przedłużeniem o siedem miesięcy (od kwietnia do października 2023 r.), z przedłużeniem o osiem miesięcy (od sierpnia 2023 r. do marca 2024 r.) oraz przedłużeniem o jeden rok (od kwietnia 2023 r. do marca 2024 r.). W sprawozdaniu stwierdzono, że bez dalszego zmniejszenia zapotrzebowania poziomy zapasów osiągnęłyby zaledwie 69 mld m³ do końca października 2023 r., czyli znacznie poniżej określonego w rozporządzeniu (UE) 2017/1938 celu 90 % (89,4 mld m³) wyznaczonego na dzień 1 listopada, oraz że zapasy zostałyby w pełni wyczerpane do lutego 2024 r.
- (8) Jeżeli chodzi o różne scenariusze ocenione w sprawozdaniu, w przypadku przedłużenia o siedem miesięcy (od kwietnia do października 2023 r.) magazyny byłyby wystarczająco wypełnione do końca lata 2023 r. (95 mld m³ do końca października 2023 r., i tym samym osiągnięto by cel 90 %). Ponieważ jednak zapotrzebowanie na gaz w ciągu nawet zwykłej zimy jest dwukrotnie wyższe niż w lecie, zapasy zostałyby niemal całkowicie wyczerpane do końca następnej zimy 2023/2024 (9 mld m³ do końca marca 2024 r.). Wiązałoby się to z bardzo poważnymi obawami związanymi z bezpieczeństwem dostaw i bardzo utrudniłoby napełnienie magazynów w stopniu wystarczającym na zimę 2023/2024. W przypadku przedłużenia o 8 miesięcy (od sierpnia 2023 r. do marca 2024 r.) magazyny byłyby zbyt wolno napełniane i osiągnięto by zaledwie 80 mld m³ do końca października 2023 r., czyli znacznie poniżej docelowego poziomu, a poziomy zapasów spadłyby do poziomu poniżej 30 % przed końcem nadchodzącej zimy 2023/2024 (poniżej 28 mld m³), co spowodowałoby poważne obawy dotyczące bezpieczeństwa dostaw i utrudniłoby napełnienie magazynów w stopniu wystarczającym na kolejną zimę. Jedynie w przypadku przedłużenia o jeden rok i przy dalszym zmniejszeniu zapotrzebowania o 15 % (od kwietnia 2023 r. do marca 2024 r.) poziomy zapasów mogłyby zapewnić osiągnięcie celu w zakresie magazynowania na poziomie 90 % wyznaczonego na dzień 1 listopada i osiągnąć 89,4 mld m³ do dnia 1 listopada 2023 r., a państwa członkowskie byłyby na dobrej drodze do zabezpieczenia wystarczających dostaw gazu na kolejną zimę 2023/2024, zważywszy że do końca marca 2024 r. na poziomie Unii zmagazynowano by 43 mld m³ gazu.

- (9) W świetle tych scenariuszy, w sprawozdaniu stwierdza się, że dalsze zmniejszenie zapotrzebowania o 15 % w okresie 12 miesięcy do końca marca 2024 r. jest konieczne, aby państwa członkowskie mogły osiągnąć cel w zakresie magazynowania wynoszący 90 % określony w rozporządzeniu (UE) 2017/1938, co jest niezbędne dla zapewnienia bezpieczeństwa dostaw gazu i zapobieżenia jakiegokolwiek przerwie w dostawach podczas zimy 2023/2024.
- (10) Chociaż państwa członkowskie mogą zdecydować, które środki są bardziej odpowiednie do zapewnienia osiągnięcia celów w zakresie magazynowania, nie można tego osiągnąć bez środków zmniejszających zapotrzebowanie. W sprawozdaniu stwierdza się, że wolumen gazu na rynku jest niewystarczający, aby spełnić ten obowiązek we wszystkich państwach członkowskich. To oznacza, że nie wszystkie państwa członkowskie są fizycznie w stanie napełnić magazyny do odpowiednich poziomów, co powoduje poważnymi trudnościami w zakresie bezpieczeństwa dostaw gazu do końca zimy 2023/2024.
- (11) W sprawozdaniu wskazano również, że w okresie od dnia 1 kwietnia 2023 r. do dnia 31 marca 2024 r. konieczne jest zmniejszenie zużycia gazu proporcjonalne do zmniejszenia przewidzianego w rozporządzeniu (UE) 2022/1369. Konieczne przedłużone zmniejszenie odpowiadałoby zmniejszeniu o 15 % w okresie od dnia 1 kwietnia 2023 r. do 31 marca 2024 r. w porównaniu z okresem referencyjnym od dnia 1 kwietnia 2017 r. do dnia 31 marca 2022 r. Przedłużenie środków zmniejszających zapotrzebowanie i wydłużenie okresu zmniejszenia zapewniłoby również rynkowi elastyczność z myślą o ograniczeniu zmienności cen gazu i zapobieżeniu gwałtownym skokom cen, takim jak te obserwowane w 2022 r.
- (12) Z uwagi na obecną napiętą równowagę między podażą a popytem, nawet umiarkowane zakłócenie dostaw gazu może mieć dramatyczny wpływ na rynek gazu i spowodować poważne i trwałe szkody dla gospodarki i obywateli Unii. Obowiązek napełniania magazynów gazu ma zastosowanie, chyba że zostanie ogłoszony stan nadzwyczajny w regionie lub w Unii zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1938. W związku z tym nagłe zmniejszenie o 10 % importu gazu rurociągowego do Unii doprowadziłoby do wprowadzenia drastycznych i nieskoordynowanych środków przez państwa członkowskie w celu zrealizowania obowiązku napełnienia magazynów, albo do ogłoszenia stanu nadzwyczajnego w regionie lub Unii, chyba że utrzyma się dobrowolne skoordynowane zmniejszanie zapotrzebowania. Takie przedłużone skoordynowane zmniejszenie zapotrzebowania przez wszystkie państwa członkowskie w duchu solidarności ma zasadnicze znaczenie dla napełnienia magazynów w sposób efektywny i przy minimalnych zakłóceniach na rynku, co pozostaje niezbędne dla bezpieczeństwa dostaw gazu przed zimą 2023/2024.
- (13) Przedłużenie stosowania rozporządzenia (UE) 2022/1369 stanowi środek nadzwyczajny podjęty w odpowiedzi na utrzymujące się i nowe poważne trudności w dostawach energii, które niosą ze sobą ryzyko bezpośredniego kryzysu i wymagają dostosowania okresu zmniejszenia zapotrzebowania na gaz zarówno w celu przedłużenia dobrowolnego zmniejszenia zapotrzebowania na gaz, jak i w celu zapewnienia możliwości ogłoszenia unijnego stanu alarmowego i uruchomienia odpowiedniego obowiązkowego zmniejszenia zapotrzebowania na gaz po marcu 2023 r.
- (14) Obecny kryzys naraża całą Unię na ryzyko niedoboru energii i wysokich cen energii. Ponieważ Unia jest jednolitym rynkiem, niedobór gazu w jednym państwie członkowskim miałby poważne konsekwencje we wszystkich pozostałych państwach członkowskich w postaci fizycznego niedoboru gazu, zmienności cen lub zakłóceń łańcuchów przemysłowych wynikających z ewentualnych ograniczeń w określonych gałęziach przemysłu w poszczególnych państwach członkowskich. Ponadto, w duchu solidarności, wszystkie państwa członkowskie mogą przyczynić się do dalszego zmniejszania ryzyka niedoboru energii i do ograniczania zmienności cen gazu poprzez zmniejszenie swojego zapotrzebowania. Pozytywny wpływ działań podejmowanych w duchu solidarności nawet znacznie wzrósł w zeszłym roku wraz z rozwojem nowych zdolności połączeń międzysystemowych na wschód i dodatkowych zdolności w zakresie importu LNG, które lepiej łączą państwa członkowskie z instalacjami regazyfikacji LNG, zarówno fizycznie, jak i wirtualnie. W związku z tym utrzymanie skoordynowanych działań w postaci środków wprowadzonych na poziomie Unii w celu zmniejszenia zapotrzebowania przyniosłoby korzyści wszystkim państwom członkowskim poprzez zmniejszenie ryzyka bardziej poważnego wpływu na ich gospodarki.
- (15) Potrzebne są pilne działania, ponieważ sezon napełniania podziemnych magazynów gazu rozpoczyna się w kwietniu. Z uwagi na utrzymujące się i nowe poważne trudności opisane powyżej, nieprzedłużenie skoordynowanego zmniejszenia zapotrzebowania na czas przed rozpoczęciem napełniania magazynów miałyby natychmiastowy wpływ na trajektorie napełniania magazynów, na warunki rynkowe wpływające na bezpieczeństwo dostaw i na zmienność cen.

- (16) Zgodnie z art. 122 ust. 1 TFUE Rada, na wniosek Komisji, może postanowić, w duchu solidarności między państwami członkowskimi, o środkach stosownych do sytuacji gospodarczej, w szczególności w przypadku wystąpienia poważnych trudności w zaopatrzeniu w niektóre produkty, zwłaszcza w obszarze energii. W świetle powyższych rozważań obecny kryzys w dostawach gazu, będącego produktem energetycznym, stanowi taką sytuację. W związku z tym konieczne jest tymczasowe przedłużenie obowiązywania rozporządzenia (UE) 2022/1369 oraz wprowadzenie ukierunkowanych zmian w tych środkach, aby zareagować na obecną sytuację w duchu solidarności między państwami członkowskimi. Uzasadnione jest zatem przyjęcie art. 122 ust. 1 TFUE za podstawę prawną niniejszego rozporządzenia.
- (17) W dalszym ciągu powinny mieć zastosowanie przepisy rozporządzenia (UE) 2022/1369 uznające szczególne okoliczności krajowe w przypadku obowiązkowego zmniejszenia zapotrzebowania przy ogłoszeniu unijnego stanu alarmowego. Państwa członkowskie stojące w obliczu kryzysu elektroenergetycznego, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/941 ⁽³⁾, powinny zachować możliwość tymczasowego ograniczenia obowiązkowego zmniejszenia zapotrzebowania. Scenariusz taki może zakładać ograniczenie proporcjonalne do znacząco zwiększonego wykorzystania gazu do wytwarzania energii elektrycznej, wymaganego do eksportowania znacznie większej ilości energii elektrycznej do sąsiadującego państwa członkowskiego z powodu wyjątkowych okoliczności, takich jak niedostateczna ilość dostępnej energii wodnej lub jądrowej w danym państwie członkowskim lub w sąsiadującym państwie członkowskim, do którego eksportowana jest znacznie większa ilość energii elektrycznej. Takie ograniczenie nie powinno przekraczać wolumenu gazu odpowiadającego wspomnianemu powyżej dodatkowemu eksportowi. Państwa członkowskie powinny wziąć pod uwagę to ograniczenie przy składaniu sprawozdania z dotyczącego zużycia gazu według sektora.
- (18) Państwa członkowskie wprowadzające znaczące środki w zakresie obniżenia emisyjności poprzez przestawienie się z węgla na gaz w systemach ciepłowniczych powinny mieć możliwość odliczenia tych wolumenów gazu od wolumenów objętych obowiązkiem zmniejszenia zapotrzebowania, pod warunkiem że wolumeny te są bezpośrednio związane z przestawieniem się z węgla na gaz.
- (19) Państwa członkowskie powinny składać Komisji, co najmniej co dwa miesiące, nie później niż do piętnastego dnia następnego miesiąca, sprawozdania na temat swojego zużycia gazu, za pośrednictwem Eurostatu. Z myślą o zapewnieniu aktualnych danych zachęca się państwa członkowskie, by zgłaszały swoje zużycie gazu co miesiąc w celu oceny osiągniętego zmniejszenia zapotrzebowania. W przypadku ogłoszenia unijnego stanu alarmowego informacje te należy przedkładać co miesiąc. Aby lepiej ukierunkować środki służące zmniejszeniu zapotrzebowania i ulepszenia monitorowania zużycia gazu, państwa członkowskie zachęca się do podawania w swoich raportach danych o zużyciu gazu w podziale na sektor, w tym zużycie gazu na potrzeby wytwarzania energii elektrycznej i ciepła, zużycie gazu w przemyśle oraz zużycie gazu w gospodarstwach domowych i usługach zgodnie z definicjami i konwencjami statystycznymi ustanowionymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 ⁽⁴⁾ w sprawie statystyki energii.
- (20) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2022/1369 Komisja ma przeprowadzić przegląd, na podstawie którego ma prawo zaproponować przedłużenie okresu stosowania tego rozporządzenia. Ze względu na dalsze przedłużenie okresu stosowania rozporządzenia (UE) 2022/1369, należy wyznaczyć nową datę przeglądu na dzień 1 marca 2024 r.
- (21) Przedłużone i zmienione środki zmniejszające zapotrzebowanie powinny być tymczasowe i powinno obowiązywać do końca zimy 2023/2024. Na podstawie nowego przeglądu, który ma zostać przeprowadzony do 1 marca 2024 r., Komisja powinna w razie potrzeby mieć możliwość zaproponowania przedłużenia okresu ich stosowania.
- (22) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu 1 kwietnia 2023 r w celu zapewnienia dalszego zmniejszenia zapotrzebowania o 15 % w 12-miesięcznym okresie od 1 kwietnia 2023 r. do 31 a marca 2024 r. oraz w celu umożliwienia podmiotom gospodarczym, państwom członkowskim i Komisji wprowadzenia środków niezbędnych do osiągnięcia tego celu.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/941 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie gotowości na wypadek zagrożeń w sektorze energii elektrycznej i uchylające dyrektywę 2005/89/WE (Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz.U. L 304 z 14.11.2008, s. 1).

- (23) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (24) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2022/1369,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2022/1369

W rozporządzeniu (UE) 2022/1369 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

- „5) »referencyjne zużycie gazu« oznacza wolumen gazu zużywanego średnio przez państwo członkowskie w okresie referencyjnym; w przypadku państw członkowskich, których zużycie gazu w okresie od dnia 1 kwietnia 2021 r. do dnia 31 marca 2022 r. wzrosło o co najmniej 8 % w porównaniu ze średnim zużyciem gazu w okresie referencyjnym, »referencyjne zużycie gazu« oznacza tylko wolumen gazu zużytego w okresie od dnia 1 kwietnia 2021 r. do dnia 31 marca 2022 r.;
- 6) »okres referencyjny« oznacza okres od dnia 1 kwietnia 2017 r. do dnia 31 marca 2022 r.»;

2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Dobrowolne zmniejszenie zapotrzebowania

Państwa członkowskie dokładają wszelkich starań, aby zmniejszyć swoje zużycie gazu w okresie od dnia 1 kwietnia 2023 r. do dnia 31 marca 2024 r. o co najmniej 15 % w porównaniu ze swoim średnim zużyciem gazu w okresie od dnia 1 kwietnia 2017 r. do dnia 31 marca 2022 r. (»dobrowolne zmniejszenie zapotrzebowania«). Art. 6, 7 i 8 stosuje się do tych dobrowolnych środków zmniejszających zapotrzebowanie.»;

3) art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do celów obowiązkowego zmniejszenia zapotrzebowania, przez cały okres obowiązywania unijnego stanu alarmowego, zużycie gazu w każdym państwie członkowskim w okresie od dnia 1 kwietnia 2023 r. do dnia 31 marca 2024 r. (»okres zmniejszenia«) musi być o 15 % niższe od referencyjnego zużycia gazu. Wszelkie zmniejszenia zapotrzebowania osiągnięte przez państwa członkowskie w okresie przed ogłoszeniem unijnego stanu alarmowego uwzględnia się do celów obowiązkowego zmniejszenia zapotrzebowania.»;

4) w art. 5 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6a. Państwo członkowskie może skorygować referencyjne zużycie gazu stosowane do obliczania docelowego obowiązkowego zmniejszenia zapotrzebowania zgodnie z ust. 2 o wolumen zwiększonego zużycia gazu wynikającego z przestawienia się z węgla na gaz wykorzystywany w systemie ciepłowniczym, o ile zwiększenie to wynosi co najmniej 8 % w okresie od dnia 1 sierpnia 2023 r. do dnia 31 marca 2024 r. w porównaniu ze średnim zużyciem gazu w okresie referencyjnym i w stopniu, w którym zwiększenie to jest bezpośrednio związane z przestawieniem się.»;

5) art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy organ każdego państwa członkowskiego monitoruje na swoim terytorium wdrażanie środków zmniejszających zapotrzebowanie. Co najmniej co dwa miesiące i nie później niż do piętnastego dnia następnego miesiąca państwa członkowskie składają Komisji sprawozdania na temat swojego zużycia gazu (w teradzulach, TJ). W sytuacji ogłoszenia unijnego stanu alarmowego zgodnie z art. 4 ust. 1, informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, przedkłada się co miesiąc.

Państwa członkowskie mogą podawać w swoich sprawozdaniach dane o zużyciu gazu według sektora, w tym zużyciu gazu w następujących sektorach:

- a) udział gazu w wytwarzaniu energii elektrycznej i ciepła;
- b) zużycie gazu w przemyśle;
- c) zużycie gazu w gospodarstwach domowych i usługach.

Do celów niniejszego ustępu stosuje się definicje i konwencje statystyczne ustanowione w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 (*) w sprawie statystyki energii.

Grupa Koordynacyjna ds. Gazu wspiera Komisję w monitorowaniu dobrowolnego i obowiązkowego zmniejszenia zapotrzebowania.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz.U. L 304 z 14.11.2008, s. 1)";

- 6) w art. 9 datę „1 maja 2023 r.” zastępuje się datą „1 marca 2024 r.”;
- 7) art. 10 akapit drugi otrzymuje brzmienie:
„Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 31 marca 2024 r.”.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2023 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 marca 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodnicząca
J. ROSWALL